

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3057/2023
11.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Радиша Матовић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Александар Петровић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1723/22 од 25.08.2022. године, у седници одржаној 11.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1723/22 од 25.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1723/22 од 25.08.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници, Судска јединица у Љубовији П 912/20 од 24.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да их је тужени сметао у судржавини западног дела кат.парцеле број .. КО ... у површини од 13 м² који део се простире од тачке 1, која тачка се налази у двоумеђи кат.парц. бр. .. и .. КО ..., а која тачка је удаљена 33,14 м од тремеђе кат.парц бр. ..., .. и .. КО ..., од које тачке иде у правцу североистока до тачке бр. 2 у двоумеђи кат.парц бр. .. и .. КО ... у дужини од 13,80 м, од које тачке иде у правцу истока до тачке 3, у дужини од 1,73 м, затим од тачке 3 иде до тачке 4, у правцу југозапада у дужини од 9,52 м, од које тачке наставља на југозапад у дужини од 4,70 м до полазне тачке 1, на тај начин што је дана 10.09.2020. године и дана 11.09.2020. године изрвао део парцеле тужилаца, те је на истом делу парцеле извршио насипање и ваљање тврдим материјалом чиме је онемогућио тужиоце у коришћењу дела предметне непокретности на начин пре извршеног сметања, што је тужени дужан признати, уздржати се од оваквог или сличног сметања државине тужилаца. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 117.750,00 динара са законском затезном каамаатом од извршности решења до исплате, док је захтев туженог преко досуђеног до траженог износа од 186.750,00 динара одбијен. Ставом трећим изреке, захтев тужилаца да се тужени обавезе да им надокнади трошкове поступка у износу од 229.125,00 динара је одбијен.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 1723/22 од 25.08.2022. године, ставом првим изреке, преиначено је првостепено решење у ставу првом изреке тако што је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужени сметао тужиоце у последњој законитој државини кп.бр. .. КО ... у површини од 13 м² који део се простире од тачке 1, која тачка се налази у двомеђи кат.парц. бр. .. и .. КО ..., а која тачка је удаљена 33,14 м од тромеђе кат.парц бр. ..., .. и .. КО ..., од које тачке иде у правцу североистока до тачке бр. 2 у двомеђи кат.парц бр. .. и .. КО ... у дужини од 13,80 м, од које тачке иде у правцу истока до тачке 3, у дужини од 1,73 м, затим од тачке 3 иде до тачке 4, у правцу југозапада у дужини од 9,52 м, од које тачке наставља на југозапад у дужини од 4,70 м до полазне тачке 1, на тај начин што је дана 10.09.2020. године и дана 11.09.2020. године изрвао део парцеле тужилаца, те је на истом делу парцеле извршио насипање и ваљање тврдим материјалом чиме је онемогућио тужиоце у коришћењу дела предметне непокретности на начин пре извршеног сметања, што је тужени дужан признати, уздржати се од оваквог или сличног сметања државине тужилаца. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка из става другог првостепеног решења тако што је обавезан тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 51.400,00 динара, док је преко досуђеног а до траженог износа од 229.125,00 динара захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка одбијен. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова жалбеног поступка исплати 53.300,00 динараа.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажним решењем одлучено је о захтеву тужилаца за заштиту од сметања државине, тако што је усвојен захтев тужилаца, уз примену одговарајућих одредаба материјалног права из Закона о основама својинскоправних односа, који се примењује на тужбене захтеве у овој врсти спорова, па Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом туженог се заправо оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољени ревизијски разлог, ни разлог за изјављивање посебне ревизије. Правноснажна одлука достављена уз ревизију не указује нужно на другачији правни став јер правилна примена материјалног права у споровима о сметању државине зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 452. став 5. ЗПП прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ревизијом побија решење донето у парници због сметања државине, у којој је према наведеној одредби Закона о парничном поступку искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена ни у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, јер специјално правило искључује примену општих правила (члан 448. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**